

Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem. (Zsoltár 51,12)

Mt 5,43-48

Hallottátok, hogy megmondattok: „Szeresd felebarátodat, és gyűlöld ellenségedet.” Én pedig azt mondom nektek: Szeressétek ellenségeiteket, és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket, hogy így mennyei Atyátoknak fiai legyetek, mert ő felhossa napját gonoszokra és jókra, és esőt ad igazaknak és hamisaknak. Mert ha azokat szeretitek, akik titeket szeretnek, mi a jutalmatok? Nem ugyanezt teszik-e a vámszedők is? És ha csak testvéreiteket köszöntitek, mennyivel tesztek többet másoknál? Nem ugyanezt teszik a pogányok is? Ti azért legyetek tökéletesek, mi-ként a ti mennyei Atyátok tökéletes.

Sok szó esett már az elmúlt hetekben Jézus tanításáról a szeretetről, a harag és neheztelés elengedéséről, a másik ember felé való odafordulás-ról. Legutóbb, most pénteken Gábor bácsi arról beszélt, hogy mit is jelent odafordítani a másik arcomat. Nem gyávának kell lennünk, bátran fel kell vállalnunk a konfliktusainkat, de nem erőszakossá válva, nem visszaütve, hanem megmaradva a szeretetben. Mai igénkben még tovább viszi Jézus ezt a gondolatot: Nincs is igazából két oldal, nincs olyan, hogy a mieink meg a tieitek. Isten szeretetébe mindenki belefér.

Ez természetesen nem azt jelenti, hogy minden nézet, ami csak a világban hirdetődik, egyformán igaz. Nagyon sok olyan nézet és ideológia van ami ellen fontos felemelni a hangunkat, de míg a meggyőződését vitathatom valakinek, őt magát nem gyűlölhetem.

Sajnos nagyon is hajlamosak vagyunk, akár társadalom, akár egyház szintjén ellenségképekben gondolkodni. Ellenségképből az elmúlt években kaptunk jó párat, kezdve Sorossal, aztán jöttek a migránsok, civil szervezetek, a kockás ingesek, Brüsszel stb. De ugyanúgy megvan ez sajnos az egyházban is: szektások, LMBTQ, reformátusoknak a katolikusok, katolikusoknak a reformátusok stb. És akkor még nem is beszéltünk a feketékről, zsidókról, palesztinokról, arabokról, cigányokról ... Mintha igényünk lenne arra, hogy legyen kit utáljunk...

Jézus pedig azt mondja, hogy Isten szeretetébe nem csak mi, de az összes ellenségünk is belefér. Ugyhogy, ha szeretnénk Isten közelében maradni, akkor el kell engednünk egymás torkát.

Két olyan embertől vett idézetekkel folytatom, akik nagyon kemény gyűlölködések közepette tapasztalták meg ezt az igazságot.

Az első idézet Mohamad Safa, libanoni(!) emberi jogi aktivistától származik:

„Világunkat nem a faj, bőrszín, nemi identitás vagy vallás osztja meg. A világunk bölcsere és bolondokra oszlik. A bolondok pedig faj, bőrszín, nemi identitás vagy vallás szerint osztják meg magukat.”

A következő két idézet pedig a – többek között – Nobel békedíjas Nelson Mandelától. Ő a délafrikai polgárjogi küzdelmek egyik vezetője volt, rengeteget szenvedett azért, mert kiállt az elnyomó apartheid rendszerrel szemben. 27 évig ült börtönben terrorizmus vádjával. (Nem volt terrorista, de ez nem számított.)

„Ahogy kiléptem az ajtón a kapu felé, amely a szabadságomhoz vezet, tudtam, hogy ha nem hagyom magam mögött a keserűségemet és a gyűlöletemet, akkor még mindig börtönben lennék.”

„Senki sem születik úgy, hogy gyűlöli a másik embert a bőrszíne, a származása vagy a vallása miatt. Az embereknek meg kell tanulniuk gyűlölni, és ha meg tudnak tanulni gyűlölni, akkor meg lehet őket tanítani szeretni, mert a szeretet természetesebb az emberi szív számára, mint az ellentéte.”

Mi a mi dolgunk? Meg kell tanulnunk egymást szeretni.

Mit szoktunk ehelyett tenni? Elkezdjük megmagyarázni, hogy mi a baj a másik emberrel. Mindenkinek vannak történetei, amivel azt indokolja meg, hogy ezt-vagy azt az embercsoportot miért nem kell szeretnie. Sőt lehet, hogy még azt is meg tudod indokolni, hogy a saját öcsédet, húgodat, vagy bátyádat, nővéredet miért nem kell/lehet szeretni.

Amikor ez történik, amikor bekattannak ezek a történetek, próbálj megállni egy pillanatra: Oké, ez mind igaz. De rólam vajon nem lehetne ilyen történeteket mondani? Tényleg az adósom ez a valaki, méghozzá nem is kevéssel. DE én vajon mennyivel vagyok adósa Istennek?

Ne azt keresd, mi az, ami elválaszt, keresd azt, ami össze tud kötni.

- össze tud kötni az, hogy Isten mindkettőnket szeret,
- az, hogy mind a ketten fájdalmakat hordozunk, s ezért sokszor félelmünkben másokat bántunk,
- és az, hogy sok mindent nem tudunk, se magunkról, se egymásról, s ezért sokszor elhamarkodottan ítélünk

Kezdj el imádkozni azért az emberért, akit nem tudsz szeretni. Kérj szeretetet iránta Istentől, és kérj áldást az életére. Ha rossz úton jár, kérj megtérést a számára.

Kipróbálhatod imádságodban ezt a vizualizációs gyakorlatot: Ha felidézted egy olyan ember képét, akit ellenségednek tartasz, akire nem tudsz szeretettel gondolni, nézz rá magadra: Honnan nézel erre az emberre? Általában azt érzékeljük ilyenkor, hogy felülről, sokszor valamilyen trónszékről nézünk erre az emberre. Ha ebbe beleképzeled magad, mozdulj tovább abba az irányba, hogy felkelsz a trónusodról, azt átadod Jézusnak, te pedig odatérsz az „ellenséged” mellé. Így imádkozz érte.

Légy makacs, légy kitartó ebben, mint amilyen makacs és kitartó Isten volt, amikor Jónást meg akarta győzni arról, hogy a niniveiek is megérdemlik az életet!